

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti XXXXXXXX,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

a examinat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Miroșnicov Veaceslav, de către avocatul Procopciuc Ion cu părțile vătămate Fustii Angela, Gorea Natalia, Cojocarui Ina, Podgorneac Ana, Chistol Angelina și de către inculpatul Muler Veaceslav cu avocatul Duca Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui

*Muler Veaceslav XXXXXXXX, născut la cxxxxxx,
originar și domiciliat în mun. xxxxxx.*

și

*Miroșnicov Veaceslav XXXXXXXX, născut la
xxxxxx.*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 31.07.2017 – 21.12.2018

instanța de apel: 26.12.2018 – 10.04.2019

instanța de recurs ordinar: 17.07.2019 – 22.01.2020

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Bălți, sediul central, din 21 decembrie 2018, *Muler Veaceslav* a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și în baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35 000 (trei zeci și cinci mii) lei.

Miroșnicov Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal și în

baza acestei Legi i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, echivalentul a 35 000 (trei zeci și cinci mii) lei.

În conformitate cu art. 64 alin. (3/1) Cod penal lea fost explicat lui, *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* că sunt în drept, în termen de 72 de ore din momentul în care hotărârea devine executorie, să achite jumătate din suma amenzi indicate, în acest caz va fi considerat că sancțiunea amenzii este executată integral.

Acțiune civile a părților vătămate Maxim Elena, Gorea Natalia, Podgorneac Anna, Chistol Anghelina, Barinova Daria, Belous Tatiana, Fustii Angela, Cojocaru Ina, Bunesco Liliana, Bordian Elena înaintate față de *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* au fost admise în principiu urmând ca asupra cuantumului să se expună instanța în ordine civilă.

2. În sentință, prima instanță a constatat că:

Muler Veaceslav în perioada de timp de la ora 14.30 în data de 26.03.2017 până la ora 08.15 în data de 27.03.2017, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu cet. Miroșnicov Veaceslav, acționând din interes material și cu scopul sustragerii avutului altei persoane, prin forțarea geamului din termopan au pătruns în incinta frizeriei ÎI „Maslov Viorica”, amplasată la primul etaj al blocului locativ pe adresa mun. Bălți, str. Pușkin 27, de unde pe ascuns au sustras 15 buc., de foarfeci pentru tuns la costul de 500 lei fiecare, 9 buc. de uscător de păr cu costul de 3000 lei fiecare, 7 buc. de mașini de tuns cu costul de 2000 lei fiecare, iar în total au sustras bunurile altei persoane în sumă de 48500 lei, cauzând astfel o daună materială în proporții considerabile părților vătămate, după care de la fața locului s-au eschivat.

Miroșnicov Veaceslav în perioada de timp de la ora 14.30 în data de 26.03.2017 până la ora 08.15 în data de 27.03.2017, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu cet. Muler Veaceslav, acționând din interes material și cu scopul sustragerii avutului altei persoane, prin forțarea geamului din termopan au pătruns în incinta frizeriei ÎI „Maslov Viorica”, amplasată la primul etaj al blocului locativ din adresa mun. Bălți, str. Pușkin 27 de unde pe ascuns au sustras 15 buc. de foarfeci pentru tuns la costul de 500 lei fiecare, 9 buc. de uscător de păr cu costul de 3000 lei fiecare, 7 buc. de mașini de tuns cu costul de 2000 lei fiecare, iar în total au sustras bunurile altei persoane în sumă de 48500 lei, cauzând astfel o daună materială în proporții considerabile părții vătămate, după ce de la fața locului s-au eschivat.

3. Sentința pronunțată la 21 decembrie 2018 a fost atacată cu apeluri de către:

- **avocatul Procopciuc Ion** în numele părților vătămate Gorea Natalia, Podgorneac Anna, Chistol Anghelina, Fustii Angela, Cojocaru Ina, prin care a solicitat admiterea cererii de apel și reluarea cercetării judecătorești, casarea parțială a sentinței, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admise integral acțiunile părților vătămate Gorea Natalia, Podgorneac Anna, Chistol Anghelina, Fustii Angela, Cojocaru Ina, iar în partea condamnării lui *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav*, conform art.186 alin.2) lit. b), c), d), b) Cod penal să le fie numită o pedeapsa mai aspră, luând în considerație nerecunoașterea vinei în infracțiunea imputată, nerecuperarea prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

- **avocatul Dănoi Ion** în numele inculpatului Miroșnicov Veaceslav prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și adoptarea unei decizii prin care Miroșnicov Veaceslav să fie achitat deoarece fapta nu a fost săvârșită de el.

-**avocatul Duca Denis** în numele inculpatului Muler Veaceslav prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Muler Veaceslav să fie achitat de sub învinuirea adusă.

3.1. În motivarea cererii de apel, **avocatul Duca Denis** a menționat că:

- probele cercetate în cadrul primei instanțe, nu a fost dovedită vinovăția lui Muler Veaceslav în comiterea infracțiunii incriminate;

- pe parcursul derulării procesului penal și acumulării probelor de către partea acuzării au fost întocmite un șir de abateri și ilegalități, însă instanța a reținut în fapt și în drept și a emis o sentință de condamnare chiar și în lipsa cercetării tuturor probelor;

- consideră că instanța s-a expus critic asupra invocărilor lui Muler Veaceslav potrivit cărora bunurile sustrase depistate la el și transmise de el cunoscutului comun al inculpaților, ar fi fost transmise spre realizare de către Miroșnicov Veaceslav, în instanță nu s-a constatat interesul lui Muler Veaceslav în dispunerea sa gratuită și imediată de a realiza bunuri dubioase cu transportare către destinatar;

- a invocat că prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare probe fără a fi cercetate, în modul stabilit, a respins solicitarea apărătorului de a deschide plicul în care s-ar fi aflat 6 urme ridicate de la locul infracțiunii, contrar prevederilor art. 94 alin. 1) pct. 9), art. 372, art. 373 Cod de procedură penală;

- a invocat că, contrar prevederilor art. 94 alin. 1) pct. 8) Cod de procedură penală, prima instanță a pus la baza sentinței procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.7-8), care consideră că a fost întocmit cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală, deoarece contrar prevederilor art. 118, art. 124 coroborat cu art.260 și 261 Cod de procedură penală, procesul-verbal nu a fost semnat de către participanți la cercetare, și specialiștii care au ridicat urmele de la locul infracțiunii;

3.2. În motivarea cererii de apel, **avocatul Dănoi Ion** a menționat că:

- probele administrate în prima instanță nu au fost just apreciate, dubiile care au fost semnalate de apărare au fost trecute cu vederea de instanță;

- nu s-a stabilit timpul exact al infracțiunii fiind indicată doar perioada de timp de la ora 14:30 din data de 26.03.2017 până la ora 08:15 din data de 27.03.2017;

- a mai invocat că, prima instanță a pus la baza sentinței de condamnare procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.7-8), care a fost întocmit cu grave încălcări de către organul de urmărire penală, deoarece, procesul-verbal nu a fost semnat de către specialiștii care au ridicat urmele de la locul infracțiunii. La fel și tabelul fotografic anexat la proces-verbal de cercetare la fața locului din 27.03.2017 (f.d.9) nu a fost semnat de ofițerul de urmărire penală care a efectuat cercetarea la fața locului;

3.3. În motivarea cererii de apel, **avocatul Procopciuc Ion** a menționat că:

- în urma infracțiunii comise de inculpații *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* lui Fustii A. i-a fost pricinuită o daună materială de 6280, lui Gorea N. în sumă de 4400 lei, lui Cojocaru I. în sumă de 4050 lei, lui Podgorneac A. în sumă de 6450 lei și lui Chistol A. în sumă de 5160 lei;

- pe cauza penală au fost înregistrate și alte cheltuieli de judecată pentru părțile vătămate:

- Pentru Fustii A- plata pentru serviciile de asistență juridică - 2000 lei, venitul ratat, legat de imposibilitatea activității de frizer din lipsa instrumentelor profesionale - 1750 lei, conform certificatului, lipsa de la serviciu cu prezentarea în instanța de judecată 10 ședințe a câte 2 ore, în total 20 ore a câte 50 lei-1000 lei.

- Pentru Gorea N- plata pentru serviciile de asistență juridică- 2000 lei, venitul ratat, legat de imposibilitatea activității de frizer din lipsa instrumentelor profesionale lei, conform certificatului, lipsa de la serviciu cu prezentarea în instanța de judecată 10 ședințe a câte 2 ore, în total 20 ore a câte 50 lei-1000 lei.

- Pentru Cojocaru I- plata pentru serviciile de asistență juridică-2000 lei, venitul ratat, legat de imposibilitatea activității de frizer din lipsa instrumentelor profesionale 1750 lei, conform certificatului, lipsa de la serviciu cu prezentarea în instanța de judecată 10 ședințe a câte 2 ore, în total 20 ore a câte 50 lei-1000 lei.

- Pentru Podgorneac A.- plata pentru serviciile de asistență juridică-2000 lei, venitul ratat, legat de imposibilitatea activității de frizer din lipsa instrumentelor profesionale-1750 lei, conform certificatului, lipsa de la serviciu cu prezentarea în instanța de judecată 10 ședințe a câte 2 ore, în total 20 ore a câte 50 lei-1000 lei.

- Pentru Chistol A.- plata pentru serviciile de asistență juridică 2000 lei, venitul ratat, legat de imposibilitatea activității de frizer din lipsa instrumentelor profesionale-1750 lei, conform certificatului, lipsa de la serviciu cu prezentarea în instanța de judecată 10 ședințe a câte 2 ore, în total 20 ore a câte 50 lei-1000 lei.

- în urma infracțiunii au fost cauzate și daune morale legate de suferințe fizice și psihice pe care părțile vătămate le-a suportat în legătură cu săvârșirea infracțiunii, exprimate prin nerestituirea bunurilor materiale și a banilor, lipsirea de surse de existență, lipsirea de dreptul la muncă și un trai decent, imposibilitatea întreținerii membrilor familiei, îmbolnăvirii frecvente a părților vătămate din motivul retrăirilor psihice și stresurilor, cheltuind bani pentru tratament. Părților vătămate Fustii A., Gorea N., Cojocaru I., Podgorneac A. și Chistol A. prejudiciul moral, cauzat prin imposibilitatea activității profesionale și întreținerea familiei constituie 5000 lei, pentru fiecare;

- la aplicarea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de circumstanțe care contribuie la aplicarea unei pedepse mai aspre decât cea aplicată și anume inculpații nu au recunoscut vinovăția, nu sau căit în cele comise, nu au contribuit la descoperirea infracțiunii, nu au înțeles caracterul prejudiciabil al faptei comise. Totodată, nici pe parcursul urmăririi penale, nici pe parcursul judecării cauzei penale inculpații nu au recuperat prejudiciul material și moral cauzat părților vătămate, se adresau ofensator victimelor, reproșându-le, că le-au creat „probleme”.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2019, apelul avocatului Denis Duca în numele inculpatului Muler **Veaceslav**, apelul avocatului Ion Dănoi în numele inculpatului Miroșnicov **Veaceslav**, au fost respinse ca nefondate.

Apelul avocatului Ion Procopciuc în numele părților vătămate Gorea Natalia, Podgorneac Anna, Chistol Anghelina, Fustii Angela, Cojocaru Ina

a fost admis, casată sentința în latura civilă, rejudecată cauza cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

A fost încasat în mod solidar din contul inculpaților *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* prejudiciu material cauzat prin infracțiune în beneficiul părților vătămate Fustii Angela în sumă de 6280 lei, Gorea Natalia în sumă de 4400 lei, Cojocarul Ina în sumă de 4050 lei, Podgorneac Ana în sumă de 6450, 00 lei și Chistol Anghelina în sumă de 5160 lei.

A fost încasat în mod solidar din contul inculpaților *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* cheltuielile de asistență juridică în beneficiul părților vătămate Fustii Angela, Gorea Natalia, Cojocarul Ina, Podgorneac Ana, Chistol Anghelina în mărime de a câte 2000 lei pentru fiecare.

În rest acțiunea civilă a fost respinsă ca neîntemeiată.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că prima instanță a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, ajungând la concluzia, privind existența în acțiunile lui *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* a elementelor infracțiunii de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane comis de două persoane, prin pătrundere în locuință sau alt loc de depozitare cu cauzare de daune în proporții considerabile prevăzute la norma art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Cercetând probele cauzei penale instanța de apel a specificat, că prima instanță corect a reținut ca dovedite faptele inculpatului atât sub aspectul elementului material al laturii obiective, cât și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și a încadrat corect faptele comise de *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* la norma art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Instanța de apel a menționat și faptul, că pe lângă probele sus menționate, vina lui *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* s-a confirmat și prin probele scrise acumulate de organul de urmărire penală și examinate atât în instanța de fond cât și în instanța de apel.

Instanța de apel a apreciat argumentele apărării înaintate asupra legalității colectării mostrelor și întocmirii procesului-verbal de cercetare la fața locului, însă argumentele apărării lea considerat neconvingătoare și care nu duc la nulitatea absolută a acestor acte procesuale, deoarece lipsa semnăturilor în procesul-verbal de cercetare la fața locului a fost acoperită

prin declarațiile experților criminaliști Turcanu și Bernaz audiați în instanța de fond.

Privitor la modalitatea de colectare a mostrelor și anume a amprentelor digitale pentru efectuarea expertizei comparative, instanța de apel a menționat, că colectarea lor în lipsa unei ordonanțe motivate a organului de urmărire penală și a procesului-verbal de colectare, nu pot servi drept temei de nulitate a raportului de expertiză întocmit pe aceste mostre, ori aceste mostre oricum aparțin inculpaților fiind întocmită ordonanța și procesul-verbal de colectare a mostrelor sau în lipsa acestor acte procesuale cu atât mai mult fișele dactiloscopice sunt semnate de inculpați și nu sunt puse la îndoială de apărare. În situația dată, instanța de apel nu a considerat corectă poziția apărării privind necesitatea excluderii drept probă pertinentă și concludentă a raportului de expertiză din 18.04.2017 pe circumstanțele expuse.

Instanța de apel a notat că, la stabilirea pedepsei, prima instanță a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.75 Cod penal și a aplicat inculpaților în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c), d) Cod Penal, o pedeapsă în limita articolului incriminat prin prisma prevederilor normei menționate.

Totodată, instanța de apel a considerat necesar a casa sentința în latura acțiunii civile și a emis o hotărâre nouă în această latură cu soluționarea acțiunii doar în privința persoanelor care au înaintat acțiune civilă și în limitele pretențiilor înaintate.

Instanța de apel în privința altor părți vătămate, care nu au solicitat recunoașterea drept părți civile și nu au înaintat acțiune civilă a considerat necesar a le lăsa dreptul acestora de a se adresa cu o acțiune civilă în instanța civilă în situația existenței unor pretenții față de inculpați.

Astfel, referitor la acțiunea civilă înaintată, instanța de apel a considerat necesar de a o admite în latura încasării prejudiciului material suportat de către părțile vătămate care este unul cert și incontestabil în partea bunurilor sustrase acestea fiind constatate de instanță.

Instanța de apel a considerat necesar a încasa în mod solidar de la inculpați cheltuielile legate de asistență juridică achitate de părțile vătămate avocaților pentru asistență juridică în prima instanță de 1500 lei și instanța de apel de 500 lei, conform bonurilor anexate la materialele cauzei penale și anume câte 2000 lei pentru fiecare parte vătămată.

Cu referire la cerința privind repararea daunei morale a indicat că în acțiunea civilă, instanța de apel a considerat-o neîntemeiată și necesară de a fi respinsă.

Instanța de apel a considerat necesar de a respinge și cerința privind repararea venitului ratat invocat de părțile vătămate, deoarece această cerință este una formală fără a fi confirmată prin care-va probe veridice ce ar confirma suma indicată în acțiune, sau cu atât mai mult faptul, că părțile vătămate cu adevărat nu au activat după infracțiunea de furt.

Referitor la argumentele apelului avocatului Ion Procopciuc în interesele părților vătămate în sensul înăspririi pedepsei, instanța de apel nu a identificat nici un temei legal de admitere a acestor argumente, acestea fiind unele formale și fără a fi bazate pe normele materiale sau unele probe în acest sens, pentru ce și lea respins. Prima instanță la individualizarea pedepsei a ținut cont de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpaților care nu au fost anterior judecați și corect a aplicat o pedeapsă sub formă de amendă.

5. Decizia instanței de apel din **10 aprilie 2019**, pronunțată integral la **15 mai 2019**, a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

- **inculpatul Miroșnicov Veaceslav**, prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6), 8)** Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie achitat deoarece fapta incriminată nu a fost săvârșită de acesta.

- **părțile vătămate** Gorea Natalia, Podgorneac Anna, Chistol Anghelina, Fustii Angela, Cojocarui Ina cu avocatul **Procopciuc Ion** prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6)** Cod de procedură penală, au solicitat casarea parțială a deciziei în latura civilă, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea civilă a părților vătămate în latura prejudiciilor morale și a cheltuielilor legate de judecarea cauzei penale exprimate prin suma salariului mediu pentru perioada de participare în procesul penal.

- **inculpatul Muler Veaceslav cu avocatul Duca Denis**, prin care, invocând ca temei pentru recurs prevederile **art. 427 alin. (1) pct. 6)**, Cod de procedură penală, au solicitat casarea sentinței și deciziei cu rejudecarea cauzei în instanța de apel într-un alt complet de judecată.

5.1. În motivarea recursului ordinar, **inculpatul Miroșnicov Veaceslav** a menționat că:

- atât prima instanță cât și instanța de apel nu au apreciat just probele administrate, dubiile care au fost semnalate de apărare au fost trecute cu vederea de instanțe;

- consideră greșită concluzia instanței referitor la timpul comiterii infracțiunii, fapt ce nu s-a demonstrat în ședința de judecată, deoarece nu s-a stabilit timpul exact al comiterii infracțiunii fiind indicată doar perioada

de timp de la ora 14:30 din data de 26.03.2017 până la ora 08:15 din data de 27.03.2017;

- contrar prevederilor art. 94 alin. 1) pct. 8) Cod de procedură penală, prima instanță a pus la baza sentinței procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d.7-8), care consideră că a fost întocmit cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală, deoarece contrar prevederilor art. 118, art. 124 coroborat cu art.260 și 261 Cod de procedură penală, procesul-verbal nu a fost semnat de către participanții la cercetare, și specialiștii care au ridicat urmele de la locul infracțiunii;

- instanța de apel a indicat că vina inculpaților se demonstrează prin declarațiile apărătorilor vătămate însă nici una din acestea nu a indicat expres că faptul sustragerii a fost comis de Muler Veaceslav și Miroșnicov Veaceslav, acestea indicând doar că bunurile care au fost sustrase și pe unde a avut loc sustragerea;

5.2. În motivarea recursului ordinar, părțile vătămate cu avocatul au indicat aceleași temeuri în corespundere cu cele din cererea de apel înaintată a supra sentinței. Suplimentar au invocat că, părților vătămate în urma infracțiunii au rămas fără instrumente profesioniste de lucru, nu au putut să presteze serviciile clienților de frezare, nu au avut venit și au avut suferințe psihice din motiv că pe parcursul unei luni nu au avut salariu, lipsa salariilor a dus la imposibilitatea întreținerii copiilor, Fustii A. s-a îmbolnăvit de o boală grea, fiind supusă unei intervenții chirurgicale foarte costisitoare, iar Chistol A. a fost nevoită să plece peste hotarele țării pentru ași cumpăra instrumentul necesar să poată munci să întrețină familia;

-consideră că părțile vătămate au indicat corect și probant suma despăgubirilor materiale și suficient au motivat suferințele psihice și fizice, cauzate prin infracțiune, astfel consideră că instanța de apel era obligată să admită acțiunea civilă în latura atacată.

5.3. În motivarea recursului ordinar, inculpatul Muler Veaceslav cu avocatul au invocat că:

- instanțele de judecată contrar prevederilor art. 101 alin. (3) CPP au apreciat probele într-un mod arbitrar pornind de la ideea preconcepută că odată întocmit rechizitoriul instanța urmează să emită o sentința de condamnare;

- din probele cercetate nemijlocit în cadrul instanței de judecată, vinovăția lui Muler Veaceslav în comiterea infracțiunii incriminate nu a fost dovedită de către partea acuzării, mai mult pe parcursul derulării procesului penal și acumulării probelor de către partea acuzării au fost întocmite un șir de abateri și ilegalități, însă instanța a reținut în fapt și în

drept și a emis o sentință de condamnare chiar și în lipsa cercetării tuturor probelor;

Totodată, în motivarea recursului ordinar, inculpatul Muler Veaceslav cu avocatul au mai indicat și aceleași temeuri în corespundere cu cele din cererea de apel înaintată cu avocatul a supra sentinței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursurilor declarate, Colegiul penal atestă că, părțile vătămate cu avocatul și inculpatul Muler Veaceslav cu avocatul au invocat la caz temeiurile pentru recurs prevăzute la pct. 6), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar inculpatul Miroșnicov Veaceslav își întemeiază recursul declarat prin prisma pct. 6) și 8) al aceleiași norme.

Verificând lucrările dosarului în raport cu criticile invocate de către recurenți, Colegiul penal consideră că, nici un temei de casare din cele menționate mai sus nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Potrivit pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în temeiul căruia recurenții indică precum că, instanța de apel instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, Colegiul penal constată lipsa în recursurile declarate a oricărei motivații desfășurate, precum și lipsa argumentelor concrete, esențiale la caz, care în viziunea recurenților a-r vicia hotărârea contestată.

Colegiul penal, analizând textul deciziei atacate constată că, instanța de apel a analizat și verificat cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, și întemeiat a ajuns la concluzia că în acțiunile lui *Muler*

Veaceslav și *Miroșnicov Veaceslav* sunt prezente elementele infracțiunii de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane comis de două persoane, prin pătrundere în locuință sau alt loc de depozitare cu cauzare de daune în proporții considerabile prevăzute la norma art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, respectiv nu au fost încălcate prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, instanța de apel expunându-se asupra argumentelor principale invocate în apeluri, hotărârea emisă cuprinzând și motivele pe care se întemeiază soluția.

Deci, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești a constatat că pe lângă probele conținute din declarațiile părților vătămate, vina lui *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* se confirmă și prin probele scrise acumulate de organul de urmărire penală și examinate atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, partea apărării nu a prezentat probe veridice, care ar răsturna esențial concluziile cu privire la vinovăția lui *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav*.

În asemenea împrejurări, Colegiul penal consideră că, de fapt invocările recurenților sub aspectul temeiului pentru recurs prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, poartă un caracter declarativ, ne fiind expuse argumente veridice în susținerea erorii pretins a fi comise de către instanța de apel, or, hotărârea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, atât în fapt, cât și în drept.

La acest capitol, Colegiul penal apreciază ca fiind nefondate alegațiile recurenților în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul penal apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

Se mai reține că, inculpatul *Miroșnicov Veaceslav* invocă în prezenta speță incidența cazului de casare prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală. Respectiv instanța de recurs reține că, din argumentele recursului declarat se constată, se solicită achitarea ultimului, invocându-se critici referitor la existența elementelor infracțiunilor imputate.

Colegiul consideră că recurentul în susținerea temeiurilor de drept invocate, nu a adus o argumentare ce ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, or, ultima în decizia emisă s-a expus desfășurat,

argumentat și motivat asupra tuturor chestiunilor necesare unei examinări obiective și multe laterale, rezultând o decizie legală și întemeiată.

Instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența constantă a CtEDO.

Totodată, instanța de recurs menționează că, pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Prin urmare, instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, doar atunci când se constată comiterea unei erori de drept, ținându-se seama și de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

Deci, analizând textul hotărârii atacate în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul consideră că, instanța de apel și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la respingerea apelului avocatului Dănoi Ion în numele inculpatului Miroșnicov Veaceslav declarat în prezenta cauză, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții.

Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea adoptată a oferit răspunsuri plauzibile, detaliate și argumentate asupra acestora, în coraport cu probele administrate în prezenta speță ce au fost verificate în ședințele de judecată.

În viziunea Colegiului penal, nici acest temei pentru recurs nu este incident cazului de casare a hotărârii instanței de apel, deoarece analizând lucrările dosarului rezultă, că instanțele de fond, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate, în speța dată, verificându-le sub toate aspectele în mod obiectiv din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Totodată, soluția adoptată de către instanța de apel, Colegiul penal consideră, că este pe deplin confirmată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și care confirmă vinovăția inculpaților în

săvârșirea infracțiunii imputate, fiind corect încadrată în baza art. art.186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

De menționat este și acel fapt că, din conținutul recursurilor declarate, Colegiul atestă că majoritatea criticilor se referă la dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor administrate în prezenta cauză, de către prima instanță și cea de apel, însă aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept, de către instanțele de fond, iar dezacordul părților în acest sens nu constituie temei pentru desființarea unei hotărâri judecătorești și temei pentru recurs, deoarece nu este prevăzut în alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În virtutea raționamentelor expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanțele de fond în privința inculpatului, nefiind identificate de instanța de recurs careva erori judiciare, ce ar putea servi drept temei de casare a hotărârii judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către autorii recursurilor ordinare deferite spre examinare.

Cu referire la argumentele invocate în recursul declarat în partea soluționării acțiunii civile, Colegiul penal apreciază că solicitările recurenților și motivele invocate în susținerea acestora se axează asupra unor convingeri personale ale recurenților și nicidecum pe fapte concrete ce ar demonstra prezența reală a prejudiciului moral solicitat.

În textul cererii de recurs cu referire la acțiunea civilă se invocă faptul, că instanța de apel a fost obligată să încaseze toate sumele solicitate inclusiv și în latura morală, Colegiul penal consideră că instanța de apel a motivat complet soluția de admitere parțială a acțiunii civile ținând cont și de faptul a că fost admis apelul declarat de apărătorul părților vătămate, avocat Procopciuc Ion, fiind încasat în totalitate prejudiciul material și cheltuielile de judecată, prin urmare Colegiul apreciază că decizia instanței de apel este legală și întemeiată în ce privește latura civilă, inclusiv judecarea și admiterea acțiunii civile, iar recursul constituie o reproducere a motivelor din cererea de apel, cu aceleași alegații, asupra cărora instanța de apel sa expus argumentat și complet.

Colegiul penal reține că în conformitate cu art. 219 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. Persoanele fizice și

juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acțiunile interzise de legea penală pot înainta o acțiune civilă privitor la despăgubire prin: 1) restituirea în natură a obiectelor sau a contravalorii bunurilor pierdute ori nimicite în urma săvârșirii faptei interzise de legea penală.

În același context, potrivit art. 221 alin. (2) Cod de procedură penală acțiunea civilă se înaintează față de bănuit, învinuit, inculpat, față de o persoană necunoscută care urmează să fie trasă la răspundere sau față de persoana care poate fi responsabilă de acțiunile învinuitului, inculpatului.

Colegiul penal lărgit menționează vinovăția lui *Muler Veaceslav* și *Miroșnicov Veaceslav* în comiterea faptei prejudiciabile a fost demonstrată în afara oricăror dubii, fiind demonstrată fapta prejudiciabilă, existența prejudiciului cauzat și legătura causală dintre fapta ilicită, iar răspunderea civilă are ca scop repararea prejudiciului material cauzat și care trebuie să fie proporțională și echitabilă faptei comise, dar care să nu cauzeze depășirea în mod vădit a posibilităților reale a inculpatului reieșind din personalitatea acestuia, genul de activitate, persoane aflate la întreținere, compensarea prejudiciului cauzat transformându-se în pedeapsă.

Astfel, Colegiul penal consideră că mărimea compensației cu titluri de prejudiciu material și cheltuielile de asistență juridică stabilite de instanța de apel este echitabilă, în raport cu cele comise, ce nu vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temei, sumele admise fiind obiective și proporționale faptei comise.

Complementar, potrivit jurisprudenței CtEDO, o satisfacție echitabilă în sine poate constitui și simpla recunoaștere a încălcării (cauza *Nikolova vs Bulgaria* din 25.03.1999). Recunoașterea încălcării se consideră a constitui o satisfacție echitabilă în situația în care, aceasta este suficientă pentru a aplana suferințele morale ale victimei. Doar în cazul în care Curtea constată că încălcarea este atât de gravă, încât printr-o simplă recunoaștere situația morală a victimei nu se va revendica, aceasta oferă o reparație echitabilă în formă bănească.

Totodată se reține că, la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii: consecințele negative suferite de cei în cauză pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori și intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că, prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se

urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și, nu îmbogățirea fără justă cauză.

Din considerentele expuse, Colegiul penal apreciază argumentele invocate în recursurile ordinare declarate ca nefondate, deoarece nu sunt incidente în speță cauzele de casare la care au făcut referire autorii, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs ordinar, în sensul casării deciziei contestate și astfel se impune concluzia privind respingerea, ca inadmisibile, a recursurilor ordinare declarate de către părțile vătămate Gorea Natalia, Podgorneac Anna, Chistol Anghelina, Fustii Angela, Cojocaru Ina cu avocatul Procopciuc Ion, **inculpatul Miroșnicov Veaceslav** cu menținerea deciziei atacate, ca fiind legală, întemeiată și motivată.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Miroșnicov Veaceslav, de către avocatul Procopciuc Ion cu părțile vătămate Fustii Angela, Gorea Natalia, Cojocaru Ina, Podgorneac Ana, Chistol Angelina și de către inculpatul Muler Veaceslav cu avocatul Duca Denis, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 10 aprilie 2019, în cauza penală în privința lui *Muler Veaceslav XXXXXXXX și Miroșnicov Veaceslav XXXXXXXX*, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 05 martie 2020.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda